

РЕШЕНИЕ

№ 930

гр. Варна, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Мирела Огн. Кацарска

при участието на секретаря Цветелина Н. Цветанова
като разгледа докладваното от Мирела Огн. Кацарска Въззивно гражданско дело № 20233100501302 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК, вр. чл. 317, вр. чл. 310 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Б. Д. Б. срещу Решение № 45/21.03.2023 г., постановено по гр.д. № 829/2022 г. по описа на Районен съд - Девня, III състав, с което са отхвърлени иските му против ОУ „В.Л.“, с. М., община В.Д. с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ за признаване за незаконно на уволнението извършено със заповед № РД-10-288/07.06.2022г., за възстановяване на длъжността която е заемал преди това и за изплащане на обезщетение за оставане без работа в размер на 9 744.96 лв. за периода от 08.06.2021г. до 08.12.2021г., като неоснователни.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност на атакуваното решение като резултат от неправилно формиране на вътрешното убеждение на съда въз основа на събраните по делото доказателства. Твърди се, че ПРС е допуснал и процесуални нарушения, както и че направения от него доклад по делото е непълен досежно разпределението на доказателствената тежест и указания, за кои факти ищецът не сочи доказателства. Претендира да бъдат отстранени от ВОС горните процесуални нарушения. Оспорва извода на ПРС, че предявените иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са погасени по давност. Отправя се искане до съда за отмяна на изцяло на решението на ПРС, като иските с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ да бъдат изцяло уважени. Претендират се разноси.

Въззиваемият ОУ „В.Л.“, с. М., община В.Д. в срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК не депозира отговор по така подадената жалба.

В съдебно заседание страните чрез процесуалните си представители поддържат изразената позиция по спора, като всяка от тях претендира присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Производството пред ДРС е образувано по искове на Б. Д. Б. против Обединено училище „В.Л.“, с. М., община В.Д. с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ за признаване за незаконно на уволнението извършено със заповед № РД-10-288/07.06.2022 г., за възстановяване на длъжността която е заемал преди това и за изплащане на обезщетение за оставане без работа в размер на 9 744.96 лв. за периода от 08.06.2021г. до 08.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исквата молба в съда до окончателното ѝ заплащане.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозирал писмен отговор от ответника Обединено училище „В.Л.“, с. М., община В.Д., с който оспорва изцяло предявените искове.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 2 от ГПК, от надлежно легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. В обхвата на така посочените въззивни предели ВОС намира, че решението е постановено в границите на правораздавателната компетентност на съда и от законен състав, поради което се явява валидно. Искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 от КТ и чл. 86 от ЗЗД са допустими, тъй като за предявяването им е налице правен интерес, като тези по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са депозирани в съда в рамките на преклузивния 2-месечен давностен срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл. 269, ал. 1, изр. 2 от ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

За да се произнесе настоящият състав на ВОС, от фактическа страна съобрази следното:

Видно е от трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. /лист 7 от гр.д. № 829/2022 г. по описа на ДРС/, че между страните е съществувало трудово правоотношение за длъжността „Учител в прогимназиален етап на образованието – английски език“, като същото е срочно до завръщане на титуляра /т. 3/. Представена е длъжностна характеристика на длъжност „Учител, общообразователен учебен предмет в прогимназиален етап“ /листи 8

и 9/.

С допълнително споразумение № РД-10-064/01.10.2021 г. към трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. /лист 10/ са предвидени лекторски часове за учебната 2021/2022 г.

С допълнително споразумение № РД-10-082/04.10.2021 г. към трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. /лист 11/ страните договарят по реда на чл. 259, ал. 1 от КТ Б. по вътрешно заместване да изпълнява длъжността „Учител спортна подготовка“ до завръщането на работа на С. Н. Е..

С допълнително споразумение № РД-10-082/04.10.2021 г. към трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. /лист 12/ са предвидени лекторски часове за учебната 2021/2022 г.

С допълнително споразумение № РД-10-267/21.04.2022 г. към трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. /лист 13/ са предвидени лекторски часове за учебната 2021/2022 г.

С уведомление, получено от служителя на 31.05.2022 г. /лист 14/, посмедният е уведомен, че поради постъпило заявление на титуляра М.Л.Л., трудовият му договор ще бъде прекратен по чл. 325, ал.1, т. 5 от КТ на 08.06.2022 г.

Със Заповед № РД-10-288/07.06.2022 г. на Директора на ОУ „В.Л.“, с. М. /лист 15/ трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 5 от КТ – със завръщане на замествания на работа. Заповедта е връчена на Б. на 07.06.2022 г.

Представена е извадка от трудовата книжка на Б. Д. Б. – стр. 1, 5 и 7 /листи листи 16-18/, както и електронен фиш за получено трудово възнаграждение от същия за м. юни 2022 г. /лист 19/.

От заключенията на вещото лице по допуснатата и приета от съда основна и допълнителна СТЕ, кредитирани като обективно и компетентно дадени, се установява, че размерът на брутното трудово възнаграждение на ищецът за последния пълен отработен месец преди този на уволнението – месец май 2022 г. е 1260. 17 лева.

Съдът, след съвкупния анализ на събраните по делото пред първа и пред настоящата инстанция доказателства, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, в предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ исковете по трудови спорове по повод законността на прекратяване на трудовото правоотношение се предявяват в 2-месечен давностен срок. При прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя без предизвестие, срокът тече от датата, на която заповедта за уволнение е връчена на работника или служителя. Заповед № РД-10-288/07.06.2022 г. на Директора на ОУ „В.Л.“, с. М. е връчена на Б. на 07.06.2022 г. От тази дата за него започва да тече 2-месечният срок, в рамките на който той разполага с правата да потърси съдебна защита срещу незаконно уволнение чрез предявяване на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ. Давностния срок изтича на 08.08.2022 г. вкл., съобразно правилото на чл. 60, ал. 6 от ГПК, тъй като 07.08.2022 г. е неприсъствен ден /неделя/. Настоящата искова молба е изпратена по пощата на 08.08.2022 г., видно от пощенското клеймо на плика /лист 21 от

делото на ДРС/, поради което и срокът за предявяването му не се смята пропуснат – чл. 62, ал. 2 от ГПК.

С оглед изложеното, възражението на работодателя за погасяване иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ по давност е неоснователно.

ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 344, АЛ. 1, Т. 1 ОТ КТ:

Съгласно чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ служителят има право да оспорва законността на уволнението пред съда и да иска признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. Предпоставките за уважаване на иска са да е налице валидно трудово правоотношение между ищеца и ответника, ответникът да е прекратил трудовото правоотношение на ищеца и прекратяването да не е съобразено със закона. Тежестта на доказване законосъобразното прекратяване на трудовия договор е изцяло на работодателя.

Не се спори, а и от представените доказателства се установява, че по силата на трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. страните са били валидно обвързани от трудово правоотношение за длъжността „Учител в прогимназиален етап на образованието“, като предвидения срок в т. 3 е до „завръщане на титуляра“.

Съгласно чл. 66, ал. 1, т. 4 от КТ, времетраенето на трудовия договор е съществен елемент от съдържанието му, поради което следва да е изрично определено. Времетраенето на срочния трудов договор по чл. 68, ал. 1, т. 3 от КТ се определя от времето на отсъствие на замествания работник, поради което в трудовия договор следва да бъде отразено не само наименованията на длъжността и характерът на работата за изпълняваната длъжност на замествания, но и кой е заместваният титуляр на длъжността. Заместваният работник може да бъде посочен чрез имена, ЕГН или по друг начин, който еднозначно указва за личността му. За да е валидна клаузата за срок, заместваният работник трябва да бъде индивидуализиран в достатъчна степен, за да може времетраенето на договора да е изначално определено, а заместващият да има яснота до кой момент ще съществува трудовото му правоотношение. В конкретния случай обаче такава индивидуализиране на замествания служител с трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. не е извършено. Посочено е единствено, че срокът му е до завръщане на титуляра /т.3 от документа/.

Клаузите на чл. 68, ал.1, т.3 от КТ и на чл. 66, ал.1, т.4 от КТ нямат императивен характер, поради което и неспазването им не води до нищожност на договора. Непосочването на името на замествания работник действително води до неяснотата в клаузата „срок“, но същата не следва да се приема като такава, обуславяща недействителността ѝ, а до приложението на чл. 67, ал. 2 от КТ, според която трудовия договор се смята за сключен за неопределено време, ако изрично не е уговорено друго. Т.е. между страните по настоящия спор изначално е възникнало трудово правоотношение за неопределено време.

С допълнително споразумение № РД-10-064/01.10.2021 г. към трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г. същият е изменен само по отношение на предвидени лекторски часове за учебната 2021/2022 г. по реда на чл. 119 от КТ.

На 04.10.2021 г. между Б. и ОУ „В.Л., с. М. е сключен договор за вътрешно

съвместителство по реда на чл. 259, ал. 1 от КТ за длъжността „Учител спортна подготовка“ със срок до завръщане на работа на С. Н. Е.. С него не е изменена клаузата срок и основният трудов договор между страните не се е превърнал в срочен по смисъла на чл. 68, т. 3 от КТ - за заместване на работник или служител, който отсъства от работа. Следва да се съобрази съдържанието на документа, в което не е посочена длъжността, заемана от Б. Б. „Учител в прогимназиален етап на образованието“, по силата на валидно трудово правоотношение за неопределено време. Макар и като основание за подписване на споразумението да е отразена разпоредбата на чл. 119 от КТ, вписването „до завръщане на С. Н. Е.“ касае длъжността „Учител спортна подготовка“, чието изпълнение е възложено на въззивника по реда на чл. 259, ал. 1 от КТ - вътрешно заместване. При вътрешно заместване на отсъстващ служител не е необходимо да се посочва крайният момент, до който ще се изпълнява възложената по заместване длъжност, тъй като това произтича от законовото основание и е приложимо за всички последващи допълнителни споразумения между страните, тъй като те касаят длъжността „Учител спортна подготовка“. Макар и да са наименовани допълнителни споразумения към трудов договор, те нямат характера на такива, тъй като изразяват единствено съвпадащото писмено съгласие на работодателя и служителя за вътрешно заместване по чл. 259, ал. 1 от КТ, както и правата на служителя през време на заместването. С тях не е извършено надлежно изменение на характера на възложената работа, нито на друг елемент от съдържанието на трудов договор № РД-10-007/16.09.2021 г., включително и срока му, по смисъла на чл. 119 от КТ, тъй като вътрешното заместване се осъществява в рамките на съществуващото правоотношение при определяне на възнаграждение за заместването и други благоприятни за служителя права, произтичащи от длъжността на отсъстващия, но е допустимо служителят да получава трудовото възнаграждение и да ползва правата, произтичащи от длъжността по трудовия договор. След като не е налице срочно трудово правоотношение между страните, то неправилно е съобразено от работодателя завръщането на работа на титуляра на длъжността „Учител в прогимназиален етап на образованието – английски език“. Ирелевантно за настоящия спор е и дали към момента на сключването на основният трудов договор на ищеца е имало свободна щатна длъжност, на която същият да бъде назначен, тъй като съществуването или не на такава не е елемент от състава на възникване на трудовото правоотношение.

С оглед изложеното прекратяването без предизвестие от страна на ОУ на безсрочния трудовия договор на Б. със Заповед № РД-10-288/07.06.2022 г. на осн. чл. 325, ал. 1, т. 5 от КТ – със завръщане на замествания на работа е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 344, АЛ. 1, Т. 2 ОТ КТ:

Основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ предполага и основателността на иска за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност. Прекратеното правоотношение е било за неопределено време, поради което и Б. следва да бъде възстановен на заеманата до уволнението длъжност, а именно „Учител в прогимназиален етап на образованието“ в ОУ „В.Л., с. М., община В.Д..

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 344, АЛ. 1, Т. 3 ОТ КТ:

След приемането на допълнителната ССЕ в с.з. от 23.02.2023 г., проведено пред ДРС, ищецът прави изменение по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК на размера на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, като намалява същия от сумата 9744.96 лева на сумата от 6213.34 лева. Горното процесуално действие е надлежно направено в срока предвиден в цитираната разпоредба. Първоинстанционния съд обаче не само не се произнася с изрично определение по въпроса за изменението в размера на иска, но и постановява решение по отношение на първоначално заявения такъв в исковата молба. Т.е. налице е произнасяне свърхпетитум като решението на ДРС в частта му по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ следва да бъде обезсилено за разликата над сумата от 6213.34 лева до сумата от 9744.96 лева и производството прекратено, на основание чл. 270, ал. 3, изр. 1 от ГПК.

Признаването на уволнението на работника за незаконно и неговата отмяна е предпоставка за присъждане на обезщетението по чл. 225, ал. 1 и ал. 2 от КТ. Б. установява, че е останал незаеет по трудово правоотношение след незаконното уволнение до 15.09.2022 г., като след тази дата до 08.12.2022 г. получава трудово възнаграждение при новия работодател в по-нисък размер, видно от представените препис от трудовата му книжка и ССЕ. С оглед изложеното, съдът намира за основателна претенцията по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 и ал. 2 от КТ за сумата от 6213.34 лева за периода от 08.06.2022 г. до 08.12.2022 г. Размерът е установен с приетите пред ДРС основна и допълнителна ССЕ.

Въз основа на всичко гореизложено предявените искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са основателни и следва да бъдат уважени. Този извод налага отмяна на обжалваното първоинстанционно решение и постановяване на ново, с което уволнението на въззивника извършено със Заповед № РД-10-288/07.06.2022 г. Бъде отменено като незаконосъобразно, същият да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност, а именно „Учител в прогимназиален етап на образованието” в ОУ „В.Л., с. М., община В.Д. и работодателят да бъде осъден да му заплати сумата от 6213.34 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа и за получаване на по-ниско възнаграждение при новия работодател за периода от 08.06.2022 г. до 08.12.2022 г.

С оглед на изхода на правния спор, в частта за разносните Решение № 45/21.03.2023 г., постановено по гр.д. № 829/2022 г. по описа на Районен съд - Девня, III състав следва да бъде ревизирано.

В първоинстанционното производство ищецът е отправил искане с правно основание чл. 78, ал. 1 от ГПК за присъждане на направените по делото разноски, като такива следва да му се присъдят, поради което ответникът ОУ „В.Л.“ следва да бъде осъден да заплати сумата от 2424 лева с вкл. ДДС, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за явяване в трето по ред с.з по чл. 7, ал. 9 от Наредба № 1/09.07.2004 г. и транспортни разходи на процесуалния представител за явяване пред ДРС – 720 лева с вкл. ДДС по представени фактури с касови бонове /листи 154 и 155/ и заплатено адвокатско възнаграждение – 1704 лева с вкл. ДДС /1420 лева без вкл. ДДС/, съобразно представен договор за правно обслужване и фактура с касов бон /листи 152 и 153/ и намалено по реда на чл. 78, ал. 5 от

ГПК до размера на 1420 лева без вкл. ДДС. Възражението на ответника с правно основание чл. 78, ал. 5 от ГПК се явява основателно предвид това, че минималното възнаграждение при обективно съединяване на искове за отмяна на уволнението, възстановяване на служителя на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за оставането му без работа, се определя сумарно, както следва: на основание чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. общо една минималната месечна заплата за съединените искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ и по реда на чл. 7, ал. 2 от Наредбата за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ съобразно материалния интерес. В случая, за двата иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ минималното възнаграждение е в размер на 710 лева без вкл. ДДС /МРЗ за 2022 г./, а видно от чл. 2 от договор за правно обслужване същото е уговорено в размер 1420 лева без вкл. ДДС, а за оценяемия иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ минималният размерът е 923.13 лв., изчислен съгласно правилото по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, но тъй като страните са договорили сумата от 710 лева без вкл. ДДС то и толкова следва да се присъди. Отчита се броя на проведените по делото с.з. /четири/, както и, че тежестта на доказване се носи главно от работодателя, като в производството пред ДРС са събирани само писмени доказателства и са ползвани специални знания, поради което и същото не се характеризира с фактическа сложност.

Във въззивното производство въззивникът Б. е отправил искане с правно основание чл. 78, ал. 1 от ГПК за присъждане на направените по делото разноси, като такива следва да му се присъдят, поради което ответникът ОУ „В.Л.“ следва да бъде осъдено да заплати сумата от 1788 лева с вкл. ДДС, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представен договор за правно обслужване и фактура с касов бон /листи 24 и 25/ и намалено по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК до размера на 1788 лева с вкл. ДДС /1490 лева без вкл. ДДС/. Възражението на въззиваемия с правно основание чл. 78, ал. 5 от ГПК се явява основателно предвид това, че минималното възнаграждение при обективно съединяване на искове за отмяна на уволнението, възстановяване на служителя на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за оставането му без работа, се определя сумарно, както следва: на основание чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. общо една минималната месечна заплата за съединените искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ и по реда на чл. 7, ал. 2 от Наредбата за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ съобразно материалния интерес. В случая, за двата иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ минималното възнаграждение е в размер на 780 лева без вкл. ДДС /МРЗ за 2023 г./, а видно от чл. 2 от договор за правно обслужване същото е уговорено в размер 1420 лева без вкл. ДДС, а за оценяемия иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ минималният размерът е 923.13 лв., изчислен съгласно правилото по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, но тъй като страните са договорили сумата от 710 лева без вкл. ДДС то и толкова следва да се присъди. Отчита се по делото, както броя на проведените заседания пред ВОС /едно/, така и липсата на извършени процесуални действия по събиране на доказателства.

Съгласно формираната воля на съда по предявените искове и на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на държавата по бюджета на съдебната

власт, както следва: за първоинстанционното производство държавна такса и разноски по делото в общ размер на 708 лв., а именно 160 лева за неоценяемите искове, 248.53 лева за оценяемия иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ и 300 лева – депозит за ССЕ и за въззивното производство държавна такса в общ размер на 204.27 лева /1/2 от дължимата пред първата инстанция/, на основание чл. 18, ал. 1 от ТДТССГПК.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 45/21.03.2023 г., постановено по гр.д. № 829/2022 г. по описа на Районен съд - Девня, III състав В ЧАСТТА, с която са отхвърлени исковете на Б. Д. Б., ЕГН ***** против ОУ „В.Л.“, с. М., община В.Д. с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ за признаване за незаконно на уволнението извършено със заповед № РД-10-288/07.06.2022г., за възстановяване на длъжността която е заемал преди това и за изплащане на обезщетение за оставане без работа в размер на 6213.34 лева за периода от 08.06.2021 г. до 08.12.2021 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ПРИЗНАВА за незаконно и **ОТМЕНЯ** уволнението на Б. Д. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, извършено със Заповед № РД-10-288/07.06.2022 г. на Директора на Обединено училище „В.Л.“, с. М., община В.Д. на основание чл. 325, ал. 1, т. 5 от КТ – със завръщане на замествания на работа, на осн. чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА Б. Д. Б., ЕГН *****, с адрес: *** на заеманата до уволнението длъжност „Учител в прогимназиален етап на образованието” в ОУ „В.Л.“, с. М., община В.Д., на осн. чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ.

ОСЪЖДА Обединено училище „В.Л.“, Булстат ***, с адрес: с. М., община В.Д., представлявано от А. П., в качеството ѝ на Директор ДА ЗАПЛАТИ на Б. Д. Б., ЕГН *****, с адрес: *** сумата от 6213.34 /шест хиляди двеста и тринадесет лева и тридесет и четири стотинки/ лева, представляваща обезщетение за оставане без работа и за получаване на по-ниско възнаграждение при новия работодател за периода от 08.06.2022 г. до 08.12.2022 г., на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 и ал. 2 от КТ.

ОБЕЗСИЛВА Решение № 45/21.03.2023 г., постановено по гр.д. № 829/2022 г. по описа на Районен съд - Девня, III състав В ЧАСТТА, с която е отхвърлен иска на Б. Д. Б., ЕГН ***** против ОУ „В.Л.“, с. М., община В.Д. с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ за разликата над сумата от 6213.34 /шест хиляди двеста и тринадесет лева и тридесет и четири стотинки/ лева до пълния размер на претенцията от 9 744.96 /девет хиляди седемстотин четиридесет и четири лева и деветдесет и шест стотинки/ лева и **ПРЕКРАТЯВА** производството в тази му част, на основание чл. 270, ал. 3, изр. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Обединено училище „В.Л.“, Булстат ***, с адрес: с. М., община В.Д.,

представявано от А. П., в качеството ѝ на Директор ДА ЗАПЛАТИ на Б. Д. Б., ЕГН *****, с адрес: ***, както следва: сумата от 2424 /две хиляди четиристотин двадесет и четири/ лева с вкл. ДДС – разноски за първоинстанционното производство и сумата от 1788 /хиляда седемстотин осемдесет и осем/ лева с вкл. ДДС – разноски за въззивното производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Обединено училище „В.Л.“, Булстат ***, с адрес: с. М., община В.Д., представлявано от А. П., в качеството ѝ на Директор ДА ЗАПЛАТИ в полза на Държавата по сметка на съдебната власт, както следва: сумата от 708 /седемстоин и осем/ лева – държавна такса и разноски в първоинстанционното производство и сумата от 204.27 /двеста и четири лева и двадесет и седем стотинки/ - държавна такса за въззивно обжалване, на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от от деня, в който съдът е обявил решението си – 24.07.2023 г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____